

En julbeträktelse från Hörbo

DET VAR EN gråmulen dag i november. Regnskurarna avlöste varandra. Borta var sommartidens leenden och färgglada klädsel. Men ändå, denna dag hade byggnadsnämnden bjudit in till information om att det gamla kommunhuset från 1955 skulle ersättas.

Utanför svängdörrarna hade hörsel föreningen i Hörbo ställt ett stort plakat;

”Slingan väck, delaktigheten en knäck, telespolen bort, vi blir en utanförsort!”

Detta för att protestera mot Boverkets förslag till nya byggregler och för att uppmärksamma hörselskadade på att inte alla hörapparater har telespole och att det är nödvändigt för att kunna använda slingan.

I STORA SALEN var det mer än fullsatt. Folk stod som packade sardiner för att lyssna.

Nämndens ordförande Oskar Ingeslinga klev upp på scenen. ”Ni hör mig nog utan mikrofon, eller hur?” sa han och log brett, säker och världsvan som han var.

”Du hörs inte, använd mik-

rofonen!” kom det från flera håll i salen. Alla i hörsel föreningen var på plats för att bevaka.

”Hm, nåja...”, sa han och greppade mikrofonen. ”Hörs det bättre nu då...”

”Du hörs inte!” kom det åter från flera håll i salen. ”Slingan måste vara påslagen!”

”Slinga?” sa Ingeslinga, ”Behövs det sådant också?”

EN MEDLEM i hörsel föreningen stegade fram och visade hur man gjorde. Snart kunde alla höra även om det förekom ett störande knaster som försvårade. En lokalansvarig lovade att ta upp detta problem med vaktmästaren när denne kom tillbaka efter höstlovet.

”Åhm”, sa Ingeslinga. ”Som ni kan se kommer det nya kommunhuset att bli mycket vackert och med öppna och ljusa lokaler.” Han pekade på en massa bilder som virvlade förbi på den jättelika bildskärmen. ”Och billigt blir det också, vi har lyckats väl i upphandlingen och här har de nya byggreglerna verkligen varit till nytta...”

Hörsel föreningen i Hörbo ger kommunpampen Oskar Ingeslinga en tankeställare om teleslingor i Mats Borglunds berättelse.

”Och hur blir det med ljudmiljön och teleslingorna, hörsel tekniken, blir detta också jättebra och i framkant?” frågade ordföranden för hörsel föreningen, Siv Kämpe.

”Hm... Hm...” Ingeslinga sökte orden, men hade svårt att finna dem. ”Jag hör din fråga, och tar den med mig...” Det sista gick knappt att höra eftersom både slinga och högtalare började knastra något alldeles förfärligt. Siv krävde att mötet skulle avbrytas och återupptas först när det åter var tillgängligt för alla. Man gav sig hemåt genom regn-

skurarna som nu övergått till snöblandat.

DAGEN EFTER KUNDE man läsa i Hörbobladet:

Byggnadsnämndens ordförande Oskar Ingeslinga lovar att fundera över om det nya kommunhuset ska ha en bra ljudmiljö och om det ska finnas teleslinga eller motsvarande. Man kommer att kalla in tre konsulter för att undersöka behovet. ”Detta innebär en merkostnad men det får vi ta”, avslutar Ingeslinga.

God jul och Gott nytt år!

MATS BORGLUND,
PROJEKTLEDARE HRF SKÅNE.

Lär ut bättre tal till anställda inom radio och tv

MÅNGA, FRAMFÖR ALLT i media, är urusla på att prata på ett hörbart sätt. Alltför många pratar fort, oartikulerat, knarrar, vrider runt på huvudet så att det är omöjligt att avläsa munrörelserna med mera.

Mot detta hjälper inte de bästa av hörapparater.

Jag brukar kritisera radio och tv-kanaler för att de har reportrar och intervju personer som levererar usel hörbarhet men jag berömmar också många.

Däremot upplever jag att SVT och andra kanaler inte tar till sig kritiken på ett tillfredsställande sätt.

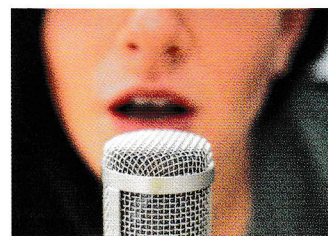
DET BORDE STÄLLAS krav på att SVT, SR och andra media ser till anställda får grundläggande utbildning och övning i att prata, till exempel kan logopederna på ett enkelt sätt åtgärda knarrande röster vilket är en andningsproblematik.

Även artikulation och att

sänka hastigheten går att träna. Inför intervjuer måste intervju personer få instruktioner att ”försöka” prata långsamt och artikulerat.

Jag vill väldigt gärna lyfta fram åsikterna som jag beskrivit genom HRF som gör allt för att vi med besvärande hörselnedsättning ska kunna höra så bra som möjligt.

JAG HAR ARBETAT som frilansjournalist i cirka 25 år. Min läromästare var Åke Ström-

mer. Han sa med klar röst inför intervjuer jag skulle göra:

– Tomas, nu pratar du högt och tydligt så att lyssnarna hör vad du säger.

TOMAS RENHORN